

салонъ за църковни беседи. Свещеникъ Мусински говори приятно, хубаво пѣе и служи въ църквата. Той привлѣче и скромни дарители, снабди салона съ покъщнина, окачи по стениѣ исторически картини и тури начало за църковна библиотека. Църковниятъ дворъ е добре подреденъ и засаденъ съ плодни и украсни дръвчета. Въ източния дворъ на църквата има запазени стари гробове. Нѣколко надгробни паметника, плочи на починали свещеници и дарители се пазятъ. Всичко се държи въ изправностъ. Отъ северъ на църквата е издигнатъ общъ паметникъ за падналитѣ селяни презъ време на войнитѣ (1912 — 1919 г.) за обединение на българския народъ. Обширни стари гробища имаше южно отъ дѣдовата Драгошинова къща. Сетне бѣха напуснати и се откриха други извънъ селото.

Протоиерей
Георги Мусински.

Учители следъ Освобождението.

Презъ 1879 — 1880 г. — *Райчо П. Деветаковъ* отъ с. Килифарево, замѣнява килийното обучение съ звучната метода и го изравнява съ новото първоначално училище по програма, изработена отъ Учителския съборъ.

Презъ 1880 — 1881 г. учителствува *Никола Димитровъ*. *Владовъ* отъ Елена.

Презъ 1881 — 1883 г. — *Михаилъ Гюзелевъ* отъ Церова Кория.

Презъ 1883 — 1885 г. — *Панайотъ Баръмовъ* отъ Търново.

„ 1885 — 1888 г. — *Юрданъ Стефански* отъ Килифарево.

Презъ 1888 — 1889 г. — *Марко Радевъ* отъ Мариино.

„ 1889 — 1890 г. — *Юрданъ Стефански* отъ Килифарево.

Въ построеното ново училище учителствуватъ:

Презъ 1890 — 1891 г. — *Юрданъ Стефански*.

„ 1891 — 1892 г. 2 учители: I кл. прог. *Никола Радевъ* отъ Мариино и *Сава Бояджиевъ*.

Презъ 1892 — 1894 г. — *Н. Радевъ* и *Стефански*.

„ 1894 — 1895 г. — 3-ма учители, II кл. прог. *Никола Радевъ*, *Никола Димитровъ* и *Недѣлка Николова* отъ Търново.